

Lukkeloven vilde komme til Revision i denne Samling, og i den Anledning ønskede han den nuværende 7-Lukning, som vi jo har om Sommeren, indskrænket til en 6-Lukning, ligesom Tilfældet er om Vinteren. Det er rigtigt, at det er Socialministeriets Hensigt at foreslaa nogle Ændringer i den gældende Lukkelov. Vi har tænkt os, eller, rettere sagt, det har vist sig nødvendigt at foreslaa visse Ændringer, fordi Loven paa visse Punkter — det er kun 2—3 enkelte Punkter af mindre væsentlig Betydning — ikke overholdes, Politiet lukker Øjnene til, og det kan man ikke bebrejde det, thi en streng Overholdelse af Lovens Ordlyd kunde medføre megen Uretfærdighed. Men det er selvfølgelig en Tilstand, der ikke kan fortsættes, og derfor maa Praksis og Lov bringes i Overensstemmelse med hinanden. For saa vidt vil Sagen altsaa komme til Behandling her i Tinget, og hvis der da skulde vise sig en Stemning for at ændre Loven ogsaa paa det Punkt, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen berørte, skal jeg gerne medvirke dertil. Den nuværende Ordning med 6-Lukning om Vinteren og 7-Lukning om Sommeren var jo Frukten af et Kompromis i 1922. Nu er det meget rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at de allerfleste handlende her i Hovedstaden lukker ogsaa om Sommeren Kl. 6, det er kun nogle enkelte, der ikke gør det. Men det har været umuligt at fremkalde en enstemmig Opfattelse eller Henvendelse fra Handelsstandens Side. Skulde nu Spørgsmaalet være modent, og skulde der vise sig Mulighed for at komme igennem med det, naar nu Loven tages op til Revision, skal jeg, som sagt, være meget villig til at medvirke hertil.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen omtalte Forholdene paa Aandssvageanstalterne i en sagkyndig og overordentlig varm-følt Tale, som glædede mig i meget høj Grad, fordi jeg deri ser en Tilkendegivelse af, at man vil være villig til fra den høje Rigsdags Side at fremme Forslag desangaaende, saa snart Ministeriet maatte finde, det vil være rigtigt at føre dem frem her. Forholdene paa Aandssvageanstalterne er i Øjeblikket saaledes, at der paa den sjællandske Aandssvageanstalt findes 1 488 Alumner og er 34 Ekspektanter — det er de allersidste Tal —, og at der i Familiepleje er anbragt 185. Paa den Kellerske Aandssvageanstalt ved Bregninge i Jylland er der 1 311 Alumner, der er 232 Ekspektanter — det er selvfølgelig et alt for højt Tal — samt 179 anbragt i Familiepleje. Paa Vodskov-Anstalten, som ligger Nord for Lim-

fjorden oppe ved Aalborg eller Nørre Sundby, er der 140 Alumner, og der er 68 Ekspektanter. Paa Ribe-Anstalten er der 418 Alumner, og der er 38 Ekspektanter. Nu foregaar der ganske vist for Tiden nogle smaa Udvidelser. Den Kellerske Aandssvageanstalt har i den sidste Tid skaffet en Del Plads ved Køb af nogle Villaer, deriblandt Casa Viaria, og Sprogø-Anstalten søges udvidet, men det er selvfølgelig ikke nok. Spørgsmaalet om en Udvidelse af Vodskov har jo længe været til Overvejelse. Oprindelig var det Mening, at denne Anstalt, af hvilken for øvrigt Sagfører Olesen fra Nørresundby har gjort sig overordentlig fortjent, skulde være meget større, end den er blevet. Man har ogsaa senere haft meget store Planer fremme, men i det Ministerium, som havde med Sagen at gøre — det var den Gang Undervisningsministeriet —, turde man i disse Aar omkring 1922, 1923 og 1924 ikke for Alvor røre ved store Planer. Det var den Gang, man opdagede, hvor forfærdelig dyr Udvidelsen af Ebberødgaard havde været. Ærede Medlemmer har jo med Undren og Gru hørt paa Debatten om Randers og Viborg Latin-skoler, men hvad siger De — ja, nogle ved det vel —, naar De hører, at Ebberødgaards Udvidelse kostede 5 300 000 Kr. Under disse Forhold var Ministeriet meget betænkeligt ved et saa stort Skridt. Saa fremkom der fra Vodskov i 1923 en indskrænket Plan, der gik ud paa at udvide Anstalten med et Børnehjem til 60 Børn og 10 arbejdsføre Kvinder som Medhjælpere og endvidere et Beskæftigelseshjem til 60 Alumner og 10 arbejdsføre til Medhjælpere. Der er forhandlet om dette Forslag, og der er ogsaa udarbejdet i hvert Fald foreløbige Planer. Naar det ærede Medlem Hr. Henningsen i sin Tale, som jeg ellers var saa glad ved, paa et Punkt ligesom rettede en Brod mod mig eller mod Ministeriet, kan jeg ikke anerkende Berettigelsen deraf. Det ærede Medlem sagde nemlig — det findes i Folketingstidenden Sp. 1010 —, at til Udvidelse af Anstalten ved Vodskov var Tegninger og Overslag, saa vidt han vidste, helt færdige og de nødvendige Penge stillet til Raadighed i en Sparekasse. Det ærede Medlem fortsatte: „Det eneste, der mangler, er den højtærede Socialministers Godkendelse af Planen og saa Ministerens Tilsagn om, at Udvidelsen maa tage sin Begyndelse.“ Ja, gid det var saa vel, men desværre forholder det sig ikke saaledes. Sagfører Olesen har, som jeg har erfaret, under disse Forhandlinger sagt, at naar Pengene blev